

7. december 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse 16. november 2006 (ad REU alm. del – bilag 134) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 76:

Spørgsmål 76:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 2. november 2006 fra Ældre Sagen, vedrørende samvær for bedsteforældre og nærtstående, jf. REU alm. del – bilag 134.”

Svar:

Ældre Sagen skriver i sin henvendelse, at man finder det positivt, at der i Betænkning nr. 1475 om Barnet Perspektiv lægges op til, at der efter en konkret vurdering kan gives samvær til f.eks. bedsteforældre, uanset at forældremyndighedsindehaveren modsætter sig dette. Ældre Sagen nævner, at det i Udvalget om Forældremyndighed og Samværs lovudkastets § 19, stk. 2, er anført, at der kun i ganske særlige tilfælde kan fastsættes samvær med barnets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til, hvis der ikke eller kun i yderst begrænset omfang er samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos. I forlængelse heraf nævnes det, at det sker, at en skilsmisse tager så hårdt på forældrene, at de ikke magter at videreføre en god kontakt mellem et barn og en nærtstående som f.eks. bedsteforældre. Ældre Sagen finder således, at det bør være en ret for bedsteforældre at kunne søge om samvær, men at det ikke er hensigten, at de automatisk skal have ret til samvær. For Ældre Sagen er det vigtig at synliggøre bedsteforældre som en mulig ressource, der kan være med til at skabe tryghed og stabilitet for børn, når forældrene skilles.

I lighed med Ældre Sagen er jeg enig i, at det er vigtigt for et barn at bevare kontakten til de personer, som barnet er nært knyttet til. Dette gælder i høj grad også kontakten til barnets bedsteforældre.

I forhold til Udvalget om Forældremyndighed og Samværs forslag om muligheden for at fastsætte samvær med barnets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til, er jeg enig i den sondring, som udvalget har lavet i lovudkastets § 19, hvori der skelnes mellem tilfælde, hvor en eller begge forældre er døde samt tilfælde, hvor der ikke eller kun i yderst begrænset omfang er samvær med den forælder, barnet ikke bor hos. I sidstnævnte tilfælde kan der kun i ganske særlige tilfælde fastsættes samvær med barnets nærmeste pårørende, som det er nært knyttet til.

Det er min opfattelse, at der i andre situationer end dødsfaldssituationen kun i ganske særlige tilfælde bør fastsætte samvær med andre end samværsforælderen. Barnet skal i disse situationer beskyttes mod skift og ustabilitet. Det kan også være tilfælde, hvor der er behov for at beskytte barnet mod en fortsat kontakt med samværsforælderen familie, når samværet er afslået eller ophævet.

I det nye lovforslag om forældreansvar, som samtlige partier i Folketinget netop er blevet enige om, indgår bl.a., at der i særlige tilfælde skal kunne fastsættes samvær med barnet

med andre end dets forældre, når der ikke er samvær – eller meget begrænset samvær – med den anden forælder. Her tænkes f.eks. på samvær med bedsteforældre, søskende eller lignende.

Lars Barfoed

/Marius Sylvestersen